

THE GEOMETRY OF PLACES

Comisariada por Emanuela Romano for A PICK GALLERY

The Geometry of Places reuneix les obres de Michael Conrads, Riccardo Dapino i James Scott Brooks en un diàleg sobre com els llocs poden ser interpretats, reduïts, transformats i reconstruïts a través de la geometria. Tot i que els seus plantejaments són diferents, els tres artistes utilitzen les estructures geomètriques com a eines per repensar el paisatge, l'espai i el llenguatge.

Per al pintor alemany **Michael Conrads**, la geometria és l'estructura oculta de la imatge. Les seves pintures descomponen els paisatges en sistemes ordenats de línies, plans i retícules. Mitjançant la superposició de formes i els canvis de perspectiva, crea composicions que oscil·len entre l'abstracció i la figuració. El resultat és un laberint visual en què fragments arquitectònics, horitzons i tensions espacials apareixen i es dissolen constantment. Conrads no representa els llocs tal com es mostren a la vista; cerca, més aviat, captar-ne l'estructura subjacent, el seu ritme intern i la seva essència.

L'artista italià **Riccardo Dapino** s'apropa a la geometria des d'una perspectiva diferent. Treballant amb materials com la pedra i el paper, dibuixa elements naturals ampliat fins al punt de gairebé esdevenir abstraccions. Fulles, branques i textures orgàniques perden la seva recognoscibilitat immediata i es converteixen en poderoses presències gràfiques. Aquestes formes queden delimitades pels límits geomètrics mateixos del suport: la vora de la pedra o del paper defineix una frontera que interromp allò que, d'altra manera, s'estendria infinitament. En l'obra de Dapino, la geometria actua com un marc que conté i focalitza la natura, transformant fragments en experiències visuals concentrades.

L'artista britànic **James Scott Brooks** adopta un mètode conceptual i sistemàtic. Tradueix els noms de ciutats i llocs en formes geomètriques. Cada lletra determina un element estructural: el nombre de lletres defineix el nombre de costats d'un polígon, mentre que la seva posició dins l'alfabet genera divisions proporcionals a cada costat. El resultat és una sèrie de figures geomètriques precises i planes, una mena de mapes abstractes que codifiquen el llenguatge en forma. Mitjançant aquest procés, Brooks crea un nou alfabet visual que ofereix una manera alternativa de llegir la geografia i de qüestionar com es construeix el significat.

Malgrat les diferències en les seves pràctiques artístiques, els tres creadors comparteixen una mateixa intenció: revelar que qualsevol lloc no és només una realitat física, sinó també una construcció articulada a través de la percepció, el llenguatge i la memòria. La geometria esdevé així una eina universal, una manera de destil·lar, traduir i reinterpretar l'espai.

Presentada a Pep Llabrés Art Contemporani, a Palma de Mallorca, en el marc de l'intercanvi entre TAG Torino Art Galleries i Palma Contemporani, l'exposició reflexiona sobre la idea del lloc com un sistema de relacions, formes i estructures invisibles que esperen ser descobertes.

A PICK GALLERY

